

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 U 045415 25 Uvp
Sarajevo, 08.05.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Džerahović Emire, kao predsjednika vijeća, Babić Stanković Aleksandre i Jahjaefendić Jasmina, kao članova vijeća, te Hodžić Merhunise, kao zapisničara, u predmetu tužitelja A. B. iz B., ..., zastupanog po punomoćniku Ignjatić Zoranu, advokatu iz Trebinja, protiv akta V. broj: 1464/2023 od 04.10.2023. godine tuženog Federacija Bosne i Hercegovine Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, u predmetu utvrđenja naknade kao kompenzacije za stanarsko pravo, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 045415 23 U od 25.12.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 08.05.2025. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 045415 23 U od 25.12.2024. godine, odbačena je tužiteljeva tužba podnesena protiv rješenja Vlade Federacije Bosne i Hercegovine V. broj: 1464/2023 od 04.10.2023. godine kojim je usvojen zahtjev A. B. za naknadu kao kompenzaciju za stanarsko pravo na stanu u S., ulica..., površine 78,68 m², te utvrđena odgovarajuća naknada u iznosu od =47.208,00 KM.

Protiv rješenja prvostepenog suda tužitelj je, po zakonskom zastupniku, podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke iz razloga povrede pravila federalnog zakona o postupku osporavajući zaključak prvostepenog suda da se ne radi o upravnom aktu. U zahtjevu je navedeno da je odluka Kantonalnog suda "besmislena i bespredmetna", nepravilna i nezakonita, te da sud ne želi da pruži pravnu zaštitu tužitelju, kao i da je u osporenom rješenju data pravna pouka da se protiv istog može pokrenuti upravni spor, što je on i učinio. Istakao je da predmetnu upravnu stvar nije pokrenuo on, već je pokrenuta po službenoj dužnosti od strane tuženog, kao i da on jeste tuženom podnio zahtjev za naknadu štete shodno odluci Ustavnog suda BiH, ali da tim zahtjevom nije pokrenuta nikakva upravna procedura kako to tuženi pogrešno želi predstaviti u osporenom aktu već se samo zahtijevala realizacija odluke Ustavnog suda BiH, pa je zbog svega navedenog konačno predložio da se pobijano rješenje prvostepenog suda ukine ili preinači uz naknadu troškova upravnog spora.

Odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke nije dostavljen.

Ovaj Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijanog rješenja u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga :

Prema obrazloženju pobijanog rješenja proizilazi da je prvostepeni sud cijenio da u ovoj pravnoj stvari nisu ispunjene zakonske pretpostavke za pokretanje upravnog spora, cijeneći da je tužba podnesena protiv akta koji nema karakter upravnog akta prema odredbama člana 8. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, jer osporenim rješenjem nije rješavano u upravnoj stvari nego se odlučivalo o isplati naknade kao kompenzacije zbog nemogućnosti povrata stana, odnosno o naknadi štete koja se rješava u parničnom postupku, zbog čega je taj sud tužbu odbacio primjenom člana 25. stav 1. tačka 2. Zakona o upravnim sporovima.

Donošenjem pobijanog rješenja prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon niti povrijedio pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog Suda, zahtjev za vanredno preispitivanje neosnovan.

Naime, odredbama člana 8. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima propisano je da se upravni spor može voditi samo protiv upravnog akta, a upravni akt, u smislu ovog zakona jeste akt kojim nadležni organ iz člana 4. istog Zakona rješava o izvjesnom pravu ili obavezi pojedinca ili pravnog lica u nekoj upravnoj stvari.

Prema materijalno-pravnom određenju pojma upravnog akta prema Zakonu o upravnim sporovima da bi neki akt mogao biti predmet upravnog spora potrebno je, pored karaktera pravnog akta, da se radi o pojedinačnom ili individualnom aktu koji ima karakter vlasti, odnosno koji je donesen u obavljanju javne vlasti nadležnog organa i da se njime rješava o nekom pravu ili obavezi, da je donesen u kakvoj upravnoj stvari i da je donesen u upravnom postupku.

U konkretnom slučaju osporeni akt tuženog - rješenje Vlade Federacije Bosne i Hercegovine kojim je usvojen zahtjev A.B. za naknadu kao kompenzaciju za stanarsko pravo na stanu u S., ulica..., površine 78,68 m² nije akt donesen u upravnom postupku, kao rješenje konkretne pojedinačne situacije koja se rješava upravnim aktom i koja predstavlja autoritativno rješavanje jednog pravnog odnosa u vršenju vlasti, već se radi o aktu donesenom u izvršenju odluke Ustavnog suda BiH, broj: AP-1011/08 od 23.11.2012. godine, kako to i sam tužitelj u podnesenom zahtjevu za vanredno preispitivanje ističe, ističući pri tome i sam da nije pokrenuta nikakva upravna procedura.

Kako se u konkretnom slučaju radi o naknadi, kao kompenzaciji za stanarsko pravo na stanu, pravilan je stav prvostepenog suda da se radi o naknadi štete što je predmet parničnog postupka, a ne upravnog spora, te je pravilno cijanjeno da osporeno rješenje nije upravni akt, u smislu citiranih odredaba Zakona o upravnim sporovima. Naime, ovim rješenjem nije rješavano o izvjesnom pravu ili obavezi tužitelja u nekoj upravnoj stvari, već se radi o aktu donesenom u izvršenju odluke Ustavnog suda BiH, broj: AP-1011/08 od 23.11.2012. godine, kako je to već naprijed navedeno,

koji je tuženi donio u okviru svojih obaveza po toj Odluci, a u okviru svojih prava i ovlaštenja utvrđenih zakonskim propisima, zbog čega se ne može vršiti sudska kontrola zakonitosti tog akta u upravnom sporu.

U vezi sa osnovanim navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje kojim se ističe da je tužitelju u osporenom rješenju data uputa o podnošenju tužbe i pokretanju upravnog spora ovaj Sud ukazuje na odredbu člana 208. stav 4. Zakona o upravnom postupku ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 2/98, 48/99 i 61/22) kojom je propisano da u situaciji kad je u rješenju dato pogrešno uputstvo, stranka može postupiti po važećim propisima ili po uputstvu, te da stranka koja postupi po pogrešnom uputstvu ne može zbog toga imati štetnih posljedica.

Zbog svega navedenog je tužba pravilno pobijanim rješenjem odbačena na osnovu člana 25. stav 1. tačka 2. Zakona o upravnim sporovima.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj Sud je i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar

Hodžić Merhunisa, s.r.

Predsjednik vijeća

Džerahović Emira, s.r.